

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/226/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614213175
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6614213175.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a členov senátu Mgr. Kataríny Katkovej a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD., v spore žalobkyne Y. U., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom G. E. XX, XXX XX N., právne zastúpenej JUDr. Adrianou Krpčiarovou, advokátkou vykonávajúcou advokáciu v advokátskej kancelárii Kováč | Krpčiarová & partners - advokátska kancelária, s. r. o. so sídlom M. Bela č. 2, 984 03 Lučenec, proti žalovanému T. F., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom G. Z. X, XXX XX N., o zaplatenie 2.660,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 7C/285/2015-106 zo dňa 23. mája 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 550,65 Eur na účet žalobkyne L. XXXX XXXX XXXX XXXX pod variabilným symbolom XXXX v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „súd“) rozsudkom z 23. 05. 2016 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2.660,- Eur spolu s vyčísleným mesačným úrokom 5,5 % ročne od 27.06.2013 do 31.12.2013 v sume 901,40 Eur a úrokom z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 2.660,- Eur od 01.01.2014 do zaplatenia a s náhradou trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 159,50 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 550,65 Eur na označený účet v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Uznesením č. k. 7C/285/2015-125 zo dňa 13.12.2016 okresný súd rozhodol o oprave záhlavia rozsudku č. k. 7C/285/2015-106 z 23.05.2016 v časti výšky sumy predmetu sporu z 2.644,59 Eur na 2.660,- Eur s príslušenstvom. Napokon uznesením č. k. 7C/285/2015-130 zo dňa 12.04.2017 súd prvej inštancie rozhodol o oprave záhlavia opravného uznesenia Okresného súdu Lučenec č.k. 7C/285/2015-125 v časti priezviska žalobkyne, ktoré je U. a v časti predmetu sporu, ktorý je vo výške 2644,59 Eur a výroku opravného uznesenia Okresného súdu Lučenec č.k. 7C/285/2015-125, ktorý má znieť: "súd opravuje výrok rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 7C/285/2015-106 zo dňa 23.05.2016 v časti výšky sumy istiny, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni spolu s príslušenstvom a ktorá je vo výške 2644,59 Eur."

Rozsudochý výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie tak, že žalobkyňa mala vo veci plný úspech, preto jej priznal náhradu trov konania podľa § 137 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej iba „O. s. p.“) potrebných na účelné uplatňovanie práva podľa § 142 ods. 1 O. s. p.. Žalobkyňa si uplatnila náhradu trov konania za súdny poplatok zaplatený za žalobu čiastkou 159,50 Eur, ktorú jej súd priznal. Prostredníctvom právnej zástupkyne si uplatnila náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 1.546,15 Eur pri vyčíslení odmeny za jeden úkon právnej služby sumou 111,21 Eur. Žalobkyňa si uplatnila náhradu za prevzatie a prípravu zastúpenia + poradu zo 07.08.2014, za vypracovanie a podanie

žaloby zo dňa 11.08.2014, za odpovede na výzvy súdu zo dňa 30.09.2014, 13.11.2014 a 20.04.2016, preštudovanie spisu na Okresnom súde Lučenec 07.01.2015, odpoveď na výzvu súdu - oznámenie zo dňa 23.01.2015, oznámenie spojené so žiadosťou zo dňa 17.02.2016, námietku zaujatosti sudcu zo dňa 02.03.2016, za pojednávania na okresnom súde zo dňa 30.10.2015, 13.01.2016, 03.02.2016 a 23.05.2016. Zároveň si uplatnila náhradu režijného paušálu 4 x 8,04 Eur za rok 2014, 2 x 8,39 Eur za rok 2015 a 6 x režijný paušál vo výške 8,58 Eur za rok 2016.

Okresný súd z uplatnených trov právneho zastúpenia priznal náhradu trov konania za prevzatie a prípravu zastúpenia dňa 07.08.2014, vypracovanie a podanie žaloby dňa 11.08.2014, pojednávanie zo dňa 23.05.2016. Náhradu odmeny vo výške 1 jej základnej tarifnej sadzby priznal za pojednávania Okresného súdu Lučenec konané 30.10.2015 a 13.01.2016 podľa § 13a ods. 4 vety druhej vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“, alebo „vyhláška“), nakoľko išlo o pojednávania odročené bez prejednaní vecí. Za tieto úkony (pojednávanie z 30.10.2015 a z 13.01.2016) patrila podľa súdu prvej inštancie v súlade s § 13a ods. 4 druhá veta vyhlášky č. 655/2004 Z. z. len náhrada vo výške 27,80 Eur, ktorá zodpovedá 1 výpočtového základu. Súd určil tarifnú hodnotu za jeden úkon právnej služby za jeden úkon 111,21 Eur podľa § 9 ods. 1 a § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vychádzajúc zo sumy 2. 660,- Eur. Celkovo priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 500,44 Eur (111,21 + 111,21 + 27,80 + 27,80 + 111,21 + 111,21). Zároveň súd priznal režijný paušál 2 x 8,04 Eur za úkony v roku 2014, 1 x 8,39 Eur za úkon z roku 2015 a 3 x 8,58 Eur za úkony z roku 2016, t.j. v celkovej výške 50,21 Eur. Dokopy trov konania ustálil na 550,65 Eur (50,21 Eur + 500,44 Eur = 550,65 Eur).

Súd nepriznal náhradu trov konania za odpovede na výzvu súdu zo dňa 30.09.2014 a 13.11.2014 s poukazom na skutočnosť, že výzva súdu sa týkala žalobkyňou v žalobe nesprávne uvedeného zákonného úroku z omeškania, ktorý nezodpovedal právnym predpisom (§ 3 a § 10c nar. č. 87/1995 Z. z. účinného od 01.02.2013), bez čoho súd nemohol vydať platobný rozkaz v tejto časti; zo strany žalobkyne nešlo o úkony účelné a hospodárne, nakoľko správne uvedenie zákonného úroku z omeškania vzhľadom k platným právnym predpisom bolo potrebné v záujme žalobkyne, ktorá mohla správnu hodnotu zákonného úroku bez osobitného upovedomovania zo strany súdu uviesť už v žalobe. Súd nepriznal náhradu za preštudovanie spisu na Okresnom súde Lučenec 07.01.2015, nakoľko tento úkon právnej služby je konzumovaný už v prevzatí a príprave zastúpenia. Súd v tejto súvislosti poukázal aj na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky S 2/2012 (správne má byť uvedené R 2/2012, pozn. odvolacieho súdu), podľa ktorého štúdium spisu je neoddeliteľnou súčasťou prípravy obhajoby a je zahrnuté v odmene za úkon prevzatie a príprava obhajoby. Za oznámenie v spojení so žiadosťou zo dňa 17.02.2016 súd nepriznal náhradu, nešlo o podanie na súd vo veci samej podľa § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z., ale len o oznámenie termínov, kedy sa žalobkyňa bude zdržiavať na území Slovenskej republiky. Navyše tento úkon bol zo strany žalobkyne oznámený až po uplynutí lehoty stanovenej súdom. Ani námietka zaujatosti sudcu zo dňa 02.03.2016 nebola podaním na súd vo veci samej podľa § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.. Podaná námietka sa navyše týkala výlučne postupu sudcu v pojednávaní, neuvádzala skutočnosti, pre ktoré by sudca mohol byť vylúčený, preto súd na ňu neprihliadal a nepredkladal vec nadriadenému súdu, takže nešlo o účelné uplatnený úkon právnej služby. V odpovedi na výzvu súdu zo dňa 20.04.2016 boli opätovne len oznámené termíny, v ktorých žalobkyňa bude prítomná v Slovenskej republike a môže sa zúčastniť pojednávania, nešlo teda o podanie na súd vo veci samej.

2. Proti časti výroku rozsudku súdu prvej inštancie o výške priznaných trov právneho zastúpenia podala v zákonom stanovenej lehote žalobkyňa odvolanie podľa § 355 ods. 1 v spojení s § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) navrhnuť, aby odvolací súd napadnutý rozsudok s poukazom na § 389 ods. 1 písm. a), b), c), d) a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Odvolateľka zdôraznila, že súdu predloženým vyúčtovaním zo dňa 23.05.2016 navrhla prisúdenie náhrady trov konania v celkovej výške 1.546,15 Eur s podrobným uvedením vykonaných úkonov aj požadovanej výšky náhrady. Súd prvej inštancie jej nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za odpoveď na výzvu súdu z 30.09.2014, za odpoveď na výzvu súdu z 13.11.2014, za preštudovanie spisu na okresnom súde 07.01.2015, za odpoveď na výzvu súdu z 23.01.2015, oznámenie v spojení so žiadosťou zo 17.02.2016 a za námietku zaujatosti sudcu z 02.03.2016. Uviedla, že náhrada trov konania z titulu trov právneho zastúpenia odvolateľke patrí aj za poradu s klientom z 13.01.2015, ktorá vo vyúčtovaní náhrady trov konania uvedená je, no pravdepodobne z technických dôvodov sa suma 111,21 Eur vo vyúčtovaní nevytlačila priamo na papier.

Konkrétne žalobkyňa uviedla, že úkony právnej služby odpoveď na výzvu súdu z 30. 09.2014 a 13.11.2014 boli vykonané na základe výzvy súdu, čo podmieňovalo aktivitu žalobkyne na výzvy odpovedať. Nestotožnila sa preto s odôvodnením súdu, že konal v záujme žalobkyne, ktorá mohla správnu hodnotu úroku uviesť už v žalobe bez osobitnej výzvy zo strany súdu. Súd v tomto smere konal z vlastnej iniciatívy a ak považoval nárok žalobkyne za nezákonný alebo nesprávny, mohol sa s touto skutočnosťou vysporiadať pri rozhodovaní a nespôsobiť zaslanými výzvami nehospodárnosť konania. Z rovnakého dôvodu sa nestotožnila s nepriznaním náhrady trov právneho zastúpenia za odpoveď na výzvu súdu- oznámenie z 23.01.2015, oznámenie zo 17.02.2016 a odpoveď na výzvu súdu z 20.04.2016, ktorými musela reagovať na výzvy súdu z dôvodu uvedeného v § 53 ods. 1 O. s. p. platného v čase zasielania výziev. Zdôraznila dlhodobú nečinnosť súdu a jeho neefektivitu od odpovede - oznámenia z 23.01.2015, ktorý nariadil pojednávanie až 30.10.2015, odročené za účelom ustanovenia opatrovníčky žalovanému na 30.11.2015, kedy sa nekonalo. Súd neustanovil opatrovníčku žalovanému do 13.01.2016, preto pojednávanie nariadené na tento deň musel znova odročiť bez prejednávania veci, keď zistil, že úprava ohľadne ustanovenia opatrovníka žalovanému nebola vôbec vykonaná a pojednávanie opäť bez prejednávania veci odročil. Ďalšie pojednávanie sa konalo 03.02.2016 a posledné 23.05.2016. Dôvodnosť odmeny za preštudovanie spisu na okresnom súde 07.01.2015 videla odvolateľka v tom, že k preštudovaniu spisu došlo až po predchádzajúcich úkonoch právnej služby. Argumentácia okresného súdu, že preštudovanie, resp. porada s klientom je kumulovaná ako súčasť prvého úkonu právnej služby neobstojí. Medzi prvým preštudovaním spisu, resp. oboznámením sa s vecou a opätovným preštudovaním dňa 07.01.2015 boli vykonané ďalšie 3 úkony. Uznesenia o oprave rozsudku (nedotýkajúce sa výroku o trovách konania) opravným prostriedkom neboli napadnuté.

3. Odvolací súd zdôrazňuje, že podľa Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016 o výške náhrady trov konania rozhoduje súdny úradník uznesením, proti ktorému nie je prípustné odvolanie (§ 357 CSP a contrario), ale sťažnosť, o ktorej rozhoduje súd prvej inštancie (§ 239 ods. 1, § 248 CSP). V čase vydania rozsudku súdu prvej inštancie bol účinný Občiansky súdny poriadok účinný do 30.06.2016 umožňujúci napadnúť odvolaním výrok o trovách konania či už pokiaľ išlo o nárok na ich náhradu, alebo o ich výšku; o možnosti podať odvolanie bola žalobkyňa riadne poučená v rozsudku zo dňa 23.05.2016. V zmysle prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Zohľadňujúc vzájomnú súvzťažnosť ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (§ 470 ods. 1 CSP), ale jej ustanovenia sa v prípade niektorých procesných otázok nemôže uplatniť v plnom rozsahu hneď od 01.07.2016 v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný (viď tiež závery prijaté v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 36/1995).

4. Na základe odvolania podaného včas stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 CSP) krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) vec prejednal v medziach odvolania žalobkyne (§ 380 ods. 1 CSP), v rozsahu určenom ustanovením § 379 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario za použitia § 177 ods. 2 písm. c) CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti s poukazom na § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci a svoje rozhodnutie, logické a presvedčivé, odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami žalobkyne v odvolaní odvolací súd dopĺňa ďalšie dôvody.

5. Pri posudzovaní odvolania žalobkyne odvolací súd skúmal nielen výšku prisúdených trov konania, ale aj účelnosť jednotlivých úkonov právnej služby, teda aj existenciu nároku na ich náhradu. Z obsahu spisu vyplýva, že písomným podaním doručeným okresnému súde 30.09.2014, zhotoveným 29.09.2014 (č. I. 13 súdneho spisu) žalobkyňa reagovala na výzvu súdu zo 16.09.2014 (č. I. 12), aby v lehote do 10 dní od jej doručenia opravila návrh na vydanie platobného rozkazu z 08.08.2014 v časti úroku z omeškania, nakoľko záväzkový právny vzťah vznikol po 01.02.2013. Rovnako bola vyzvaná aj na predloženie zmluvy o pôžičke. Nakoľko si žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne v návrhu

na vydanie platobného rozkazu uplatnila úrok z omeškania v nesprávnej výške 9,5 % ročne a jeho výšku neopravila ani podaním z 29.09.2014 (nesprávne vo vyčíslení náhrady trov konania označovanom ako podanie z 30.09.2014) opätovne bola súdom prvej inštancie podaním zo 07.11.2014 vyzvaná na opravu návrhu na vydanie platobného rozkazu v časti úroku z omeškania. Na túto výzvu žalobkyňa reagovala podaním z 11.11.2014 (vo vyčíslení trov konania nesprávne označovanom ako podanie z 13.11.2014), doručeným súdu prvej inštancie 13.11.2014, v ktorom zosúladiť výšku uplatneného úroku z omeškania s právnou úpravou. Argument odvolateľky, že týmito úkonmi právnej služby si jej právna zástupkyňa plnila svoju povinnosť odpovedať na výzvu súdu nemôže obstať. Naopak, žalobkyňa sa domáhala žalobou doručenou súdu prvej inštancie 11.08.2014 skončenia veci v skrátenom konaní vydaním platobného rozkazu, čo kladie zvýšené požiadavky na jasnosť a obsahovú správnosť žalobného petitu. Súd prvej inštancie v snahe postupovať v súlade s procesným návrhom žalobkyne a vydať ňou navrhovaný platobný rozkaz žalobkyňu prostredníctvom jej právnej zástupkyne vyzval na odstránenie nesprávnosti, ktorá vydaniu ňou požadovaného platobného rozkazu bránila. Skutočnosť, že právna zástupkyňa žalobkyne aj po výzve okresného súdu zo dňa 16. 09.2014 opakovane požadovala úrok z omeškania vo výške odporujúcej právnemu predpisu nenasvedčuje riadnemu plneniu povinností právnou zástupkyňou žalobkyne a nemôže byť dôvodom pre poskytnutie náhrady trov konania aj s poukazom na § 24 ods. 6 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii. Po odstránení nesprávnosti vo výške úroku z omeškania súd prvej inštancie dňa 24.11.2014 platobný rozkaz pod sp. zn. 6Ro/280/2014 vydal.

Dňa 07.01.2015, po vydaní platobného rozkazu a počas jeho doručovania bol súdny spis podľa úradného záznamu č. I. 22 predložený právnej zástupkyne žalobkyne od 13.05 do 13.15 hod.. Vychádzajúc zo štádia konania a dĺžky doby, počas ktorej bol spis predložený právnej zástupkyne odvolací súd konštatuje, že išlo o jednoduché nahliadnutie do spisu za účelom zistenia stavu konania, nevyžadujúce žiadnu odbornú prípravu ani aplikáciu odborných vedomostí z odboru práva, ktoré nemožno zamieňať so štúdiom spisu. Takéto nahliadnutie do spisu nemožno v tejto prejednávanej veci považovať za úkon právnej služby, za ktorý by patrila tarifná odmena.

Povinnosťou strany sporu podľa procesnej právnej úpravy účinnej do 30.06.2016 v zmysle § 151 ods. 1 O. s. p. bolo trovy konania vyčísliť najneskôr do 3 pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Právna zástupkyňa žalobkyne doručila vyčíslenie trov náhrady konania, vrátane trov právneho zastúpenia súdu prvej inštancie 26.05.2016. Z jeho textu vyplýva, že obsahuje aj úkon právnej služby označený ako porada s klientom 13.01.2015 bez toho, aby bola vyčíslená odmena za tento úkon právnej služby. Rozhodovanie o náhrade trov konania do 30.06.2016 bolo návrhové. Podmienkou priznania náhrady trov konania bolo podanie riadneho, úplného a zrozumiteľného návrhu na jej prisúdenie. Odmena za úkon právnej služby z 13.01.2015 nebola riadnym spôsobom navrhnutá. Navyše z obsahu spisu nevyplýva, že tento úkon bol skutočne realizovaný (v súdnom spise sa nenachádza napríklad záznam z porady s klientom, alebo potvrdenie klienta o vykonaní porady a pod. ako je to v súdnych konaniach obvyklé).

Oznámenie z 22.01.2015 doručené súdu 23.01.2015 o žalobkyňi známej adrese miesta pobytu žalovaného nebolo odpoveďou na výzvu súdu, ale vlastnou iniciatívou žalobkyne, aj keď nemožno poprieť, že išlo o snahu zefektívniť súdne konania. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je však potrebné prihliadať aj na efektivitu a účelnosť vynaložených trov konania, vrátane trov právneho zastúpenia. Nešlo ani o písomné podanie vo veci samej, za ktoré je možné priznať odmenu podľa § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení. Rovnako nebolo podaním vo veci samej oznámenie označované žalobkyňou za oznámenie z 03.02.2016 (doručené okresnému súdu 17.02.2016 - č. I. 67). Z obsahu spisu vyplýva, že pri odročení pojednávania konaného 03.02.2016 bola uznesením právnej zástupkyne žalobkyne uložená povinnosť oznámiť termíny, kedy sa žalobkyňa bude nachádzať na území Slovenskej republiky, aj mená a adresy dvoch svedkov. Predchádzalo tomu vyjadrenie právnej zástupkyne žalobkyne, ktorá navrhla, že súdu v lehote do 3 dní oznámi obdobie, kedy sa bude žalobkyňa nachádzať na Slovensku, nakoľko pracuje v zahraničí.

Na doplnenie argumentácie súdu prvej inštancie o tom, že žalobkyňi nebola priznaná odmena za podanú námietku zaujatosti sudcu z 02.03.2016 odvolací súd poukazuje na to, že išlo o nekvalifikovaný úkon právnej služby, keďže táto námietka sa týkala výlučne postupu sudcu v konaní, preto ani nebola predložená na rozhodnutie nadriadenému súdu. V námietke zaujatosti neboli uplatnené žiadne relevantné dôvody podľa § 14 ods. 1 O. s. p. (pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom). Za neúčelne uskutočnený úkon právnej služby nemohol priznať odmenu v rámci rozhodovania o trovách konania ani odvolací súd.

Pokiaľ ide o nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia za písomné podanie z 20.04.2016, ktorým právna zástupkyňa žalobkyne oznámila súdu dobu, kedy sa bude žalobkyňa zdržiavať v Slovenskej republike, odvolací súd zdôrazňuje, že žalobkyňa tak reagovala na výzvu súdu, avšak opäť nejde o

úkon právnej služby vo veci samej vyžadujúci aplikáciu odborných vedomostí a znalostí. Ide o splnenie povinnosti poskytnúť súčinnosť, ktorú mala právna zástupkyňa žalobkyne splniť aj bez výzvy súdu (vzhľadom na potrebu vykonania dokazovania výsluchom žalobkyne) aj napriek problémom, ktoré sa vyskytli na strane súdu pri vytyčovaní termínu pojednávania.

6. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd aplikujúc zásadu úspechu v odvolacom konaní a § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný v celom rozsahu žalovaný, preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, o ktorých výške rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

7. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).